

цата, а каруцитѣ на Отряда привозвахъ болни и ранени солдати отъ Циротъ въ Царибродъ. Слѣдъ като се нѣмаше вече нужда отъ него, отряда се завърна на 21-й Декемврий сжщата година въ София и си утиде обратно въ Свищовъ.

И нашитѣ сънародници, живущи въ странство, не сж останали по-надирѣ отъ ония изъ България, въ своитѣ ревностни пожертвувания.

На първо мѣсто трѣбува да споменемъ щедритѣ пожертвувания на **Браилската Българска колония**, която вслѣдствие инициативата на велеуважаемия нашъ сънародецъ, г-на Ст. Берона, стѣкми и испрати въ България подъ ръководството на г-на Д-ръ Посса **една амбулация**. Г-нъ Беронъ заедно съ семейството си поведе амбулацията и, като остави госпожата си и дъщеря си да работятъ въ Свищовската болница, дойде съ синоветѣ си въ Ломъ-Паланка, дѣто, по наше распоряждане, неговата амбулация остана да работи. Най добро свидѣтелство за заслугитѣ на това санитарно учрѣждение служи писмото на г-на Ломский окръж. Управителъ отъ Декемврий 1885, подъ № 8150, регистрирано у насъ на 11 сжщия мѣсець, подъ № 986, което гласи така:

„ При това, ползувамъ се отъ случая, господине Председателю, да Ви увѣдомя, че благодарение на огромнитѣ материални жертви и старания отъ страна на Българската Браилска комисиия, а особено на горѣпоменжтия г-нъ Берона, устроената болница въ Ломъ отъ въпросната тукъ амбулация се отличава по своето устройство, богатство и удобство за болнитѣ и ранени войници, които не еднократно исповѣдаха предъ менъ и предъ всичкиѣ посѣтители на болницата, че сж крайно задоволени отъ приеманието и глѣданието въобще. Това нѣщо забелѣжиха и признаха всички приходящи тукъ Европейски амбуланции, на

които началницитѣ и персонала посѣтиха болницата, особено Английската амбулация, която въ мое присѣствие казваше, че по добръ наръдена и удобна болница въ Англия нѣмало и че повече нѣщо въ една болница въ военно време не може да се изисква, защото всички необходими нѣща за охолното глѣдание и сполучливо цѣрение на ранени войници изобилствували. Даже има въ нея най маловажнитѣ въ тоя случай таулетни нѣща и угода за болнитѣ“

Делегиранитѣ пъкъ въ Ломъ отъ Настоятелството двама негови членове, г. г. Иосифъ Ковачевъ и Белизаръ Якововъ, въ телеграммата си отъ 26 Декемврий 1885 г. казватъ:

„ Г-нъ Беронъ же съ своята амбулация смѣло може да се припори на иностранныѣ болници въ София за образецъ“

Не по малко достопохвални сж и направенитѣ усилия и отъ нашитѣ еднородци въ Букурещъ, Виена, Цариградъ, Одесса, Кишиневъ, Измаилъ, Крайово, Тулча и др. за събиране и испращане на нашето Дружество помощи въ пари и въ натура.

Букурешкитѣ наши еднородци, по неуморното залѣгане на извѣстиятъ нашъ *достоуважаемъ съотечественикъ, г-на Евлогия Георгиева, раздѣлени на два комитета, мъжки и женски — сж събрали доста парични помощи, почти повече отъ 60000 лева, съ които сж накупили много потрѣбенъ за раненитѣ и болни солдати материалъ и сж снабдили съ него клоновѣтъ на нашето Дружество въ Руссе, Свищовъ, Никополъ, Ломъ и Видинъ.

Българското Дружество „Напредъкъ“ въ Виена, освѣнъ доста значителнитѣ други помощи въ натура, снабдило е нашето Дружество и съ двѣ амбулантни кола.

Св. Българска Екзархия въ Цариградъ, по инициативата на Негово Блажен-